

(BŘEZEN 2017)

ZAPLATIT SI SVŮJ REŽIM

KAREL RŮŽIČKA

► STR. 3

Proč by měla být daňová sazba daně z příjmu progresivní? Argumentuje se zahraniční praxí, hovoří se o solidaritě, přerozdělení, snažejí se příklady zemí, kde jsou sazby progresivní a nebo naopak jednotné, a poukazuje se na jejich ekonomickou situaci, sociální situaci, rozvoj a stabilitu, pronášejí se různé citáty, hesla, floskule – ideologové a demagogové mají hodokvas. ◀

MILÍ PŘÍZNIVCI ALTERNATIVY ZDOLA,

Březnové vydání našeho Zpravodaje otevírá příspěvek Karla Růžičky o progresivním zdanění, a o tom, jaké demagogie či žabomyší spory se kolem této problematiky rozvíjejí. Rubrika Inspirovna tentokrát obsahuje dva pří-

také otevřeli novou rubriku „Slovo do pranice“, kterou zahajují příspěvky Jana Lungy z Hodonína. Cílem této rubriky je rozpoutat diskuzi o kontroverzních tématech – veškeré příspěvky ke sporným oblastem přivítáme na e-mailových adresách zpravodaj-az@seznam.cz nebo info@alternativazdola.cz.

zpravodaj-az@seznam.cz

Další texty od Karla Růžičky – první je příběhem farmy v Hoslovicích, která ve své historii procházela mnohými obtížemi, tak typickými pro naše polistopadové zemědělství. Druhý příspěvek v Inspirovně tvoří text Zbyňka Fialy o participativních systémech, tentokrát přináší inspiraci z islandského Reykjavíku.

Další texty od Karla Růžičky se zabývají tématem článku 43 české Ústavy, vztahu Evropské Unie k Číně nebo tematikou participativního rozpočtování, tentokrát na Praze 10 – informujeme o tom, s jakým zájmem či naopak skepsí se projekty participativního rozpočtu v současnosti setkávají. ◀

V březnovém Zpravodaji jsme

Vaše Alternativa Zdola

OBSAH

- ▶ 3 Úvodník: Zaplatit si svůj režim
- ▶ 5 Příběh farmy Hoslovice
- ▶ 7 Turbo participace
- ▶ 9 Doporučujeme
- ▶ 10 Čtvrtá průmyslová revoluce
- ▶ 11 Ilona Švihlíková v Karlových Varech
- ▶ 12 Co si myslím o EU
- ▶ 15 O levicové estetice
- ▶ 15 Článek 43
- ▶ 17 EU a Čína
- ▶ 18 Paroz na Praze 10
- ▶ 19 EU na rozcestí
- ▶ 21 CETA, Metropolitní plán Prahy
- ▶ 22 Ohlasy, tiráž, kontakty

TURBO PARTICIPACE

ZBYNĚK FIALA

▶ STR.7

Všude ve světě je demokracie dosti opotřebovaná a volá po repasi. Aby v ní skutečně zazněl hlas lidu, hlas boží, vyžaduje více příležitostí pro občanskou participaci. Když se sáhne po vhodném elektronickém systému, dá tomu stejné grády, jako když doplníte motor kompresorem.◀

PŘÍBĚH Z HOSLOVIC

TEREZIE DAŇKOVÁ

▶ STR.5

CO SI MYSLÍM O EU

JAN LUNGA

▶ STR.12

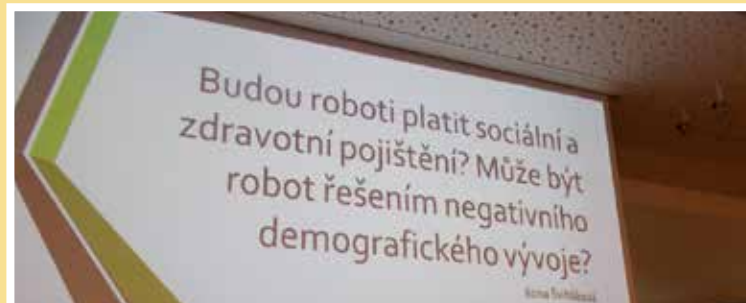

Asi jsem vás trochu naštvál, píše na jednom místě Jan Lunga v příspěvku, jehož jasným smyslem je rozproudit debatu na živé téma. S autorovou argumentací nemusíte souhlasit, ale je zřejmé, že si to hodně promýšlel (a četl při tom jiné noviny než my).◀

PRŮMYSL 4.0

LIBUŠE STAŇKOVÁ

▶ STR.10

ZAPLATIT SI SVŮJ REŽIM

Tématem často se vracejícím do politických diskusí je daňový systém, jeho sazby, úlevy, zásady a výjimky a jejich úpravy. I v ČR se v minulých týdnech opět objevilo, když vedení vládní ČSSD, delší čas v průzkumech za vládními partáký z ANO, začalo hledat volební témata. Lídři z Lidového domu si patrně vzpomněli, že strana v minulosti vznikla,

působila a dosud mnohými je vnímána jako levicová a nadnesli téma progresivity daní z příjmu. Vzdemuly se diskuse, argumenty a emoce.

Proč by měla být sazba daně z příjmu progresivní? Argumentuje se zahraniční praxí, hovoří se o solidaritě, přerozdělení, snášejí se příklady zemí, kde jsou sazby progresivní a nebo naopak jednotné, a poukazuje se na jejich ekonomickou situaci, sociální situaci,

rozvoj a stabilitu, pronášejí se různé citáty, hesla, floskule, ideologové a demagogové mají hodokvas. Rozumuje se přitom jak nad tím, zda progresi, tak nad tím, jakou, nad výší sazeb, nad jejich hranicemi. Pravice, která desítky let tepe jako jedno z největších zel a nespravedlností socialismu rovnostářství, náhle spravedlnost v rovnosti nalézá a horuje pro jednotnou sazbu pro všechny a na všechno.

PROTI GUSTU ŽÁDNÝ DIŠPUTÁT
Základní filosoficko-politický důvod pro progresivitu těchto daní zní: vyhovuje-li někomu daný společensko-ekonomický systém, režim, vláda, dosahuje-li v něm vysokých příjmů a jeho bohatství roste, nechť si takový systém, jehož podmínky jsou mu tak příznivě nakloněny, zaplatí.

Žádný systém, režim, vláda nejsou jediné možné, nespadly shůry, jsou dílem nás všech, ať je podporujeme, kritizujeme, ignorujeme, ať někdo má na jeho výslednou podobu vliv větší a někdo menší. Není nikdo, kdo by byl úspěšný za jakýchkoli podmínek. Někomu vyhovoval předlistopadový režim,

druhý si užíval 90. let politiky dvou Václavů, další stoupali za vlád ČSSD, jiní za topky, někomu šmakují podmínky USA, jinému skandinávský sociální stát, další bodují v Rusku, Číně, Singapuru. Ten je dobrý v džungli přírodní, onen v právní. Jeden přežije v pralese, druhý na poušti, třetí v EU. Pokud tedy některým jdou k duhu podmínky daného státu, jeho politická, ekonomická a právní pravidla, sociální a kulturní normy, tak ať si je patřičně zaplatí. Tím spíše, když vysokoškolská výzkumníci v USA zjistili, že tamní legislativa z více než 90 % nahrává právě korporacím a esablishmentu,

**PRAVICE NÁHLE NALÉZÁ
SPRAVEDLNOST V ROVNOSTI
A CHCE JEDNU SAZBU.**

nejbohatším a dále bohatnoucím.

OTÁZKA MÍRY

Je příznačné pro značnou část současného establishmentu, pro mnohé z těch, kterým aktuálně nastavené podmínky tolik vyhovují, pro valnou část pravice zdejší i zahraniční, že nejen odmítají daňovou progresi, aby zaplatili sobě výhodné podmínky, ale ještě požadují, aby jim je platili ti, kterým zdaleka tolik nenesou, zatímco oni sami ještě navíc unikají do daňových rájů. Je to nemravnost přímo systémová: kořistění, parazitování a k tomu drzost jako návdavek.

Otázkou tudíž není, zda progresi, nýbrž v jaké míře. Ekonomickým východiskem je fenomén mezního užitku. První zásadou je, že minimum zdrojů nutné k přežití nelze zdanit, proto-

že by daňovník nepřežil, a lze tudíž danit až větší prostředky. Čím více zdrojů máte, tím méně je potřebujete a tím více je lze danit. To ovšem vede k zásadě druhé, že progresi nesmí nabýt takového rozsahu, aby zcela eliminovala původní příjmové rozdíly. V této zásadě nejde o řešení oprávněnosti výše příjmů – jejich férovost je třeba řešit jinak, jde o uchování motivačního příjmového rozdílu. Čili třeba mít určité nezdanitelné minimum a současně nelze praktikovat 100-procentní daň (pokud nejde o zdanění nedoložených, neoprávněných, nepoctivých, kriminálních příjmů a majetků).

Pak je již věcí dohod, kam daněmi cílit, k jaké společnosti, k jakému rozvrstvení. Jak se spravedlností, solidaritou, jak posoudit samu fyzickou možnost jedince mít seriózně podložený nějak vysoký příjem či jak se kupř. postavit k tomu, kdy vysoké příjmy a majetky již ztrácejí rys spravedlivé odměny, benefitu pro kvalitu osobního života

daňovníka a jeho rodiny či podobu investičních prostředků pro hospodářské podnikání a kdy už nabývají podoby zdrojů pro politické působení deformující veřejnou správu, demokratické rozhodování a třeba i daňový systém.

Je to prosté: nezaplatí-li si bohatí náležitě svůj systém, jednou oň přijdou. Pak už bude pozdě říkat „měli jsme odvážet za sebe vyšší daně“. Dojde na milionkrát potvrzenou přeměnu kvantity v kvalitu, že všeho moc škodí. I nízkých sazeb pro ty, kdož mají ze všech nejvíce na rozdávání.

V každé diskusi o daních ale třeba nezapomínat i druhou stránku: jak jsou danové příjmy užity. ◀

Karel Růžička

PŘÍBĚH FARMY HOSLOVICE

Dobrý den, vítám vás v areálu farmy Hoslovice, která se nachází v areálu bývalého JZD Hoslovice. My, jako rodina, odtud původem nepocházíme a s tímto malebným kouskem země máme společného jen to, že se tady můj otec v roce 1985 neskutečně opil. To se mu stalo na více místech, ale zde prohlásil, že je tady tak krásně, že tu bude za deset let pást bejky. Což se za devět let, v roce 1994 skutečně stalo – jako ostatně vše, co kdy můj tatínek řekl.

Tímto úvodem už 23 let vítám turisty na naší farmě. Většinou se usmívají, což my také. Většinou říkají, že je tady úžasný klid. Ten my nevnímáme. Farma je celodenní, celoroční a celoživotní řehole. Přijatá dobrovolně, s láskou, ale pořád řehole.

VYHAZOV Z POLITICKÝCH DŮVODŮ

Úvodní odstavec je pravdivý, ale přidám tentýž příběh poněkud seriózněji. MVDr. Josef Daněk měl jako nejlepší absolvent specializace technologie hygiena výroby potravin slíbenou smlouvu výrobního náměstka hned po ukončení školy. Ale psal se rok 1970 a on při pohovorech sice věděl, kde sedí jaká bakterie, ale měl problémy s odpověďmi na otázky, kde máme přátele. A tak šel dělat obvodního veterináře. Bá-

ječné dětství, v tátově autě to vždycky krásně vonělo a po práci měl dost času jezdit s námi na koně a vyprávět nám o řecké demokracii a spoustě dalších zajímavých věcí. Po revoluci byl poslancem Federálního shromáždění za Stranu Zelených. Rozpad Československa málem nepřežil. Strašně ho to štvalo. Pak šel budovat nový referát životního prostředí ve Strakonících. Přednostou byl jmenován, jak jinak, odesák. Já už jsem v té době byla dost velká, abych s tátou chodila na schůze a cestou domů poslouchala o řecké demokracii a o tom, že se teď přece nemůžeme slepě klanět Američanům, jako předtím Rusům. Miloš Zeman přišel s první snahou vytvořit hráz tomu, že peníze nesmrdí. Vytvořil stínovou vládu realistického bloku. Táta byl v této „vládě“ stínovým ministrem životního prostředí. Tloukla jsem do počítače první programové teze. Vyšly o tom první články. Padal sníh. Dne 22. prosince 1993 dostal táta vyhazov. Z politických důvodů.

PO ROCE 89 MILIONOVÉ ZTRÁTY

Oslavili jsme vánoce a táta přemýšlel, co dál. A jak se praví v Mrazíkovi: totéž ráno, tentýž den, už ale jinde jsme, je to jiná vesnice.

► Terezie Daňková a rodeo

► Terezie Daňková

► Petri Rinne z venkovského rozvoje Finska a Terezie Danková

► Terezie s tatínkem a s Petri Rinnem

JZD Hoslovice hospodařilo v katastru obce Hoslovice a několika přilehlých katastrech do roku 1994 a hospodařilo tady způsobem, který by se dal nazvat v té době obvyklým. Orali pole, na polích pěstovali kukuřici, v kravíně měli přivázané krávy a ty krávy dojili. Tento systém, když se po roce 1989 potkal s ekonomickou realitou, začal produkovat miliónové ztráty ročně. Nejen pro manažerské chyby lidí, kteří si tehdy neříkali manažeři, ale především proto, že se nacházíme ve výšce 600-800 metrů n.m. Vysoká svažitosť pozemků, nízká úrodnost půdy. Tady země rodí jenom trávu a kamení. Takhle situace vládla všude v podhorských oblastech a vyžadovala hluboké změny. V Hoslovicích nebyl nikdo z místních, kdo by chtěl to břímě nést. A tak začali hledat předsedu. A táta s hlubokou zemědělskou znalostí celého okresu, ba i kraje, začal hledat práci. Nabídku na předsedu družstva, kterou mu vyslovi- lo 100% družstevníků, s díky odmítl. Družstvo se poslalo do konkurzu. Táta vzal 8000,- Kč, to byly všechny volné peníze, které měl, a založil s několika místními společnost, která nabídla převzetí transformačních pohledávek od majitelů (obdoba restitucí, jen vůči družstvům a ne státu) a proplacení těchto pohledávek do dvaceti let. Pamatuji si paní, která se ptala, jakou dává záruku. Své slovo. Dodržel ho do poslední koruny. V rozsahu desítek miliónů. Přišel nám i jeden děkonný dopis, no nic – o české povaze někdy jindy.

NEVĚŘÍM CERTIFKÁTŮM, ALE TOBĚ

V roce 2014 jsme oslavili doplacení pohledávek a předání firmy mě. Na oslavě byl i jeden váže-

ný člen Alternativy Zdola. Firma tedy má zapla- cené postoupené pohledávky, tím má v majet- ku zemědělský areál, tedy budovy a zpevněné plochy, ale bez pozemků pod nimi. Stejně tak hospodaří převážně na pronajatých plochách. Díky tomu, že ve firmě už nějakou dobu pů- sobím, má rozjetou trochu agroturistiku a při- chází můj čas. Místo babiček, které roztřesený- ma rukama děkují tátovi, že tady hospodaří a stoprocentní podpoře v hlasování od lidí, kteří nevědí kudy kam, přicházejí jejich děti a vnu- kové. Sedají si obkročmo na židli a sdělují mi, že jsme do teď babičku vykořisťovali, ale tomu

oni teď zatrhnou tipec. Když přijdou čtyři za týden, jen tiše v koutě pláču. Soused- ní družstvo koupil Agrofert, zaměstnance vyházel, dojí

automaty, kukuřici vozí do bioplynek a zvyšuje majitelům půdy nájemné. Táta mi předal firmu a já si připadala jak v knize o začátcích vlády Marie Terezie. Asi všichni okolní sedláci přišli vyzkoušet na tom či onom konfliktu odolnost té ženské.

Ale veseleji. Do penzionu přicházejí lidé, ze kterých se za ta léta stali přátelé. Naše maso kupují lidé, kteří mi říkají: já nevěřím značkám a certifikátům, já věřím Tobě. Občas přijde i majitel půdy, který řekne: „jdu s Vámi prodlou- žit smlouvu“ nebo „když dáte slušnou cenu, prodám to vám, je hezké, že se o tady staráte“. Otěl se kráva, narodí se hříbě, dcera vyhraje zá- vody, syn nakrmí ovečky. Ráno se zvedne mlha nad hoslovickým údolím... Je tu vážně krásně. ◀
Terezie Daňková

► Snímek z Islandu

TURBO PARTICIPACE

Všude ve světě je demokracie dosti opotřebovaná a volá po repasi. Aby v ní skutečně zazněl hlas lidu, hlas boží, vyžaduje více příležitostí pro občanskou participaci. Ta představuje velice praktický způsob, jak obnovit schopnost veřejné moci vycházet vstříc reálným potřebám obyvatel. Ale i ta participace se musí lidem usnadnit. A když se sáhne po vhodném elektronickém systému, dá tomu stejné grády, jako když doplníte motor kompresorem.

Islandský Reykjavík byl jedním z míst, kde se do toho zapojila parta evropských špiček v oblasti internetu, sociologie, politologie a ekonomické demokracie v rámci projektu D-CENT.

Jaro je nejen sezónou lásky, knih či lesů, ale také participativního rozpočtování. V Česku vidíme, že občané mají zájem hlavně tam, kde se to dělá dobře. Kdo s tím teprve začíná, může postupovat

podle návodu. Existují manuály, jeden takový zpracovala Agora, ve kterých je podrobně popsán celý proces do nejmenšího detailu. Jenže snadno se to čte, ale hůře dělá.

Největším úskalím je deficit koordinace. Tak jako loď, kde se všichni nahnou na jeden bok, hrozí převrnutím, také rozpočty přijdou o balanc (v bilanci), když se lidi nedokážou domluvit. Nevědí o sobě, nevidí návaznosti, nakonec si ani moc nevěří, a když se pak sejdou v jednom sále, aby se to vyřešilo, prostor ovládne nějaká odhodlaná zájmová skupina a dojde na okřídlené: „Chtěli jsme to nejlepší, a dopadlo to jako vždycky.“

Havárii participace lze zabránit za použití vhodných elektronických nástrojů, jaké používají například v islandském Reykjavíku. Tam začali s elektronickou podporou participativního rozpočtování už roku 2008, když poprvé použili otevřený software eDemocracy vyvíjený Citizens Foundation EU (Občanský fond). Během času systém měnil název z akademického Social Innovation na srozumitelnější Your Priorities (Vaše priority), až se v Reykjavíku nakonec stal nástrojem Pro lepší sousedství (islandsky Betri hverfi).

50 MILIONŮ NA DESET PROJEKTŮ ROČNĚ

V této fázi, roku 2014 se na Island připravila skupina evropských

INSPIROVNA

Tentokrát bude inspirace zahraniční. Tématem je občanská participace - příklad z Islandu ukazuje, jak může pomoci elektronický podpůrný systém, jaký najdete na adrese www.betryreykjavik.is. Jeho hlavní přínos spočívá v tom, že dokáže zapojit velké množství lidí, aniž bychom se museli utopit v kakovonii nepromyšlených, opakujících se a zho-

la nerealizovatelných nápadů. Každý okamžitě vidí, co podobného navrhli už jiní. Po dalším kliknutí může nahlédnout do plánovací dokumentace o místu, které chce zlepšit. Může se tam také poučit z relevantních předpisů. Debata je automaticky rozříděna podle typů návrhů a najdete tam i hodnocení jednotlivých návrhů ostatními uživateli. Nechybí ani hodnocení oficiálních odpovědí městských úředníků, kteří mají předkládané návrhy na starosti. Taková debata je bohatá a k věci. ◀

výzkumníků z projektu D-CENT. Cílem projektu byl jak uživatelsky vstřícný front-end občanské a ekonomické participace, který se hlásil různými obrazovkami na notebooku nebo smartphonu, tak také back-end. Ten už uživatel nevidí, protože jde o výpočetní zázemí systému včetně technologií block-chain, kde se pečuje o databáze, o přihlašování s ochranou identity, a třeba i užití alternativní měny. Když to za rok a půl vyvinuli, nabídli to zdarma na serveru tools.dcentproject.eu.

Postup výzkumnických prací se dá sledovat v několika desítkách výzkumných zpráv D-CENT, které také najdeme na jejich webu. Ponořil jsem se do toho a stálo mne to slušně času. Třeba výzkumná zpráva „D4.3-web for crowdsourced democracy.pdf“ obsahuje popis reykjavického systému (i řady dalších) a vypočítává požadavky na doplnění.

Tady se dozvíme, že v Reykjavíku poskytují na participativní rozpočtování v přepočtu asi 50 milion korun na deset projektů ročně. Občané o nich hlasují na internetu, každý o rozdělení celé částky. Hlasovací systém zároveň pomáhá porozumět základům rozpočtování. Vedle jednoduchých

projektů se tam mohou objevit i takové, které se realizují déle než rok.

Úspěch hlasovacího systému organizátory povzbudil a vedl je k vytvoření „stínového parlamentu“. Je to další systém typu Vaše priority, ale umožňuje vést debaty mezi občany a členy parlamentu. Rozhodující událost nastala v dubnu 2013, když poslanci Pirátské strany formálně předložili první návrhy z toho systému k parlamentnímu projednání. Z centrální aplikace jsou pak odvozené i místní stránky.

ZÁLEŽÍ NA ARGUMENTACI

Ale vraťme se k participativnímu rozpočtování. V rozhovorech vý-

zkumníků s účastníky často zaznělo, jak byli zklamání, když byl jejich návrh odmítnut s nedostačnou argumentací. Ztráceli chuť obětovat čas a energii na další projekty. Na druhou stranu, když byla argumentace detailní a vstřícná, povzbudilo to k další účasti, i když byl návrh odmítnut.

Proto se do systému zaintegrovalo jednoduché hodnocení odpovědí úředníků jednou až pěti hvězdičkami. Výsledky jsou jednou měsíčně na pořadu jednání městské rady.

Další novinkou, doplněnou výzkumníky, je vytvoření bezpečného debatního prostředí s chráněnou identitou účastníků. Lze tam vstupovat s prvotními nápady,

které se v debatách doladují, a zároveň kolem sebe seskupují tematicky orientované skupiny. Cílem je dotážení návrhů tak, aby mohly být předloženy městské radě.

POMÁHÁ TAKÉ UMĚLÁ INTELIIGENCE

Debatě hodně pomáhá obrazová podpora. Za použití algoritmů strojového učení jsou obrázky nabízeny podle probíraných témat z městské databáze zobrazených objektů, map a plánů.

Podobnou technologií jsou z databáze vytaženy i všechny obdobné návrhy, které byly předkládány v minulosti. Ve stejném prostředí uživatelé najdou také detaily územního plánu a další dokumenty s oficiálními záměry se zvažovaným místem.

V Británii používají podobný systém pro debaty účastníků národního zdravotního pojištění NHS. Tam jsou zase účastníkům technikami umělé inteligence nabízeny „doporučené zpravodajské informace“ a příspěvky z BBC a listu Guardian. To lze také využít.

Tolik k inspiraci z Reykjavíku. Příště se můžeme podívat do Barcelony. ◀

(zf)

DOPORUČUJEME

https://pomahame.itesco.cz/list-of-projects?page=8&order=name_ASC

Ve firmě Tesco v Kralupech n. Vltavou probíhá hlasování zákazníků o výběru ze tří lokálních projektů. Jde o součást větší akce, která částečně čerpá z participativního rozpočtu. Program se jmenuje „Vy rozhodujete, my pomáháme“. Tesco tak rozděluje 2 700 000 korun devadesáti organizacím po celé ČR, aby podpořilo projekty, které pomáhají místním komunitám.

<https://www.youtube.com/watch?v=ixv-w-wwu2c>

Videozáznam ze semináře o České televizi s členem Rady ČT Michaelem Hauserem, SPaS, Praha 16. 3. 2017.

http://www.votaz/zpauyctmaji_zpasocnibclunibymabnuhpiopndkodedubuzsuaricod-171332

Případ malého chlapce z Jesenicka, který se už ve svých třech letech dostal do exekuce, se po pěti letech soudních jednání blíží ke šťastnému konci. Díky rozhodnutí Ústavního soudu se totiž vše vrací na samý začátek. Vojta, který je teď v první třídě, tak bude bez více než třímilionových dluhů. Jeho případ přitom není ojedinělý. Děti v exekuci je podle nejnovějších čísel Exekutorské komory v Česku víc než 4 tisíce.

► Michael Hauser

KLIMATICKÁ SPRAVEDLNOST

V měsících dubnu a květnu se bude konat série přednášek a debat na téma klimatická spravedlnost. Ekumenická akademie se tomuto tématu věnuje již delší dobu. Pořádala několik konferencí a seminářů spojených s tématem klimatické změny, udržitelnosti a spravedlnosti:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLND0ST281umKNw23Y2URbXRTzce96GJJD>

Globální a lokální udržitelnost.

https://www.youtube.com/playlist?list=PLND0ST281umLi6WqQvK47pLNbHV_a_cdkh

Globální a lokální přístupy ke změně klimatu.

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLND0ST281umK12jccFjVPHJUGf890HZO>

Decentrální a soběstačné modely ekonomiky.

**Ekumenická
akademie**

ČTVRTÁ PRŮMYSLOVÁ REVOLUCE

hující stroje budoucnosti, by měl mít kvalifikaci inženýra. Těm co nepůjde matematika, a jiný potřebný (např. organizační atd.) talent nemají, nebo na ně žádný stroj nezbude, ti se uplatní ve službách atd. Proč ne, mně by se ta vize líbila. Dle obrázků z jedné již dosti sofistikované továrny, kde to vypadalo jako v Legolandu, je vše barevné, harmonické a fyzicky nenáročné. Dále je mnoho služeb, které by se s vyspělejšími technologiemi daly snáze vykonávat a ani základní nepodmíněný příjem není špatná myšlenka... To by ale nesmělo být cílem této čtvrté průmyslové revoluce zvyšování zisků těch, kteří tomu velí, a slovo konkurenceschopnost by muselo být nahrazeno slovem „spolupráceschopnost“.

Následující odkaz obsahuje hlavní body přednášky doc. Ilony Švihlíkové. Tato přednáška neoplývala smělymi vizemi, zato reflektovala rizika vznikající pro pracující nepriviligované obyvatele této planety z případného uchopení mocných nástrojů lidmi nekompetentními a ziskuchtivými. ◀

Libuše Staňková

PREZENTACE PŘEDNÁŠKY:

<https://ulozto.cz/!O2VzrdyKMctI/budejice-roboti-pptx>

Ve dnech 16 - 17. března se konala v kongresovém hotelu Clarion v Českých Budějovicích konference na téma Čtvrté průmyslové revoluce. Přizvaní politici a odborníci se ve svých příspěvcích zabývali převážně současným stavem digitalizace a připraveností na očekávaný rychlý technologický vývoj, především v Německu a v České republice. I zde se ukázalo, že politickými a ekonomickými elitami jsou výhody a rizika budoucího technologického rozvoje vnímány zejména jako záležitost výrobních podniků a institucí, které by měly být těmto podnikům k dispozici (např. výzkumné a vzdělávací komplexy zřizované dle momentálních potřeb dané lokality, atd.). Člověk (neboli „lidský zdroj“ – jak ponižující) budoucnosti, obslu-

Karlovy VARY°

NA KATOLICKÉ FAŘE HODNĚ PROTESTANTŮ

Ilona Švihlíková ještě stále jezdí po celé ČR s knihou *Jak jsme se stali kolonií*. Ukazuje se, že téma je nadále vnímáno s plnou aktuálností, k čemuž možná přispívají i blížící se volby.

Jedno z takových setkání nad knihou se uskutečnilo v Karlových Varech na římskokatolické faře, která diskusní akce v rámci tzv. Křesťanské akademie pořádá.

Účast byla hojná, protože nedostačovala místa k sezení. Padaly dotazy obvyklé – týkající se intervencí ČNB vůči koruně, tj. takzvaný kurzový závazek, jeho možný konec a implikace pro českou ekonomiku. Někteří účastníci se ale zajímali také o družstva a jejich roli v možné změně dosavadního nevýhodného modelu české ekonomiky.

Někteří účastníci byli méně kritičtí vůči EU a zdůrazňovali pozitivní přínosy: v možnosti volného cestování, což vzbudilo další zájem k diskusi.

Na samý závěr organizátorka podotkla – k pobavení přednášející, nutno dodat –, že je zajímavé, že na akci na římskokatolickou faru příliš mnoho katolíků nedorazilo (a někteří prý během přednášky odešli), zato dorazili zástupci protestantů a zejména čs. církve husitské. ◀

CO SI MYSLÍM O EVROPSKÉ UNII

Krátké zamyšlení nad věcmi, které se moc neříkají nebo nechtějí říkat, a potom to dopadne jako v Americe s volbami, kdy vyhraje někdo, kdo vyhrát neměl.

Když někde spadne letadlo, a pak nám v televizi řeknou, že nad Španělskem spadlo letadlo a zahynulo všech 150 cestujících, z toho bylo 90 Španělů, 30 Angličanů, 20 Holanďanů a 10 jiných – ale nikdo z ČR – většina lidí nad tím mávne rukou a

myslí si: chválabohu, že se nikomu od nás nic nestalo. Vůbec jim nevadí, že tam byli třeba dva z Rakouska, Polska nebo Německa, kteří bydlí třeba jen 20 km od nás. Prostě jsme tak nějak vychováni, že cítíme jen s tím, co je nám blízké nebo patří nám. Že tam zemřeli lidé, kteří mají rodiny a blízké, to je značné části obyvatelstva nějak cizí.

Sám to často poznávám, když navštěvuji rodiny s dotazem, zda by se vyjádřily k určitým

společenským věcem a slyším odpověď: já nic nepotřebuji, a zabouchnou dveře. Ano, vy sice nepotřebujete, ale společnost by od vás ráda měla informace, které by byly potřebné pro její lepší směřování – takže vlastně nechcete spolupracovat. Hodně lidí se bohužel řídí tím starým, „co tě nepálí, nehas“ a myslí jen na prospěch sebe sama, své rodiny a v politice jen své obce, města nebo státu. Ostatní jim může být ukradené. A to si myslím, že je velká chyba a bude dlouho trvat, než většina obyvatelstva bude rozmýšlet jinak.

SOUKÍT S LIDMI NA DRUHÉM KONCI EVROPY

Evropská unie má být tím, co národy spojuje a sjednocuje, kde si lidé budou vzájemně pomáhat a nebudou si podrážet navzájem nohy. Spojené státy americké vznikly na konci 18. století, byly jedním státem s jedním vedením a své největší vnitřní problémy řešily teprve po 80. letech své existence a to válkou Severu proti Jihu. A nebyla to žádná legrace, trvalo to přibližně tolik let jako 1. nebo 2. světová válka. Po-

SLOVO DO PRANICE

Asi jsem vás trochu naštvál, píše na jednom místě Jan Lunga v příspěvku, jehož jasným smyslem je rozprout debatu na živé téma. S autorovou argumentací nemusíte souhlasit, ale je zřejmé, že si to hodně promýšlel (a četl při tom jiné noviny než my). Proto stojí za to na článek zareagovat. Poslal jich slušnou zásobu, a když se nápad ujme, budeme je publikovat postupně. Své názory pište na známou adresu AZ. Těšíme se na odezvu a věříme, že bude přátelská, věcná a inspirativní. Vzkvétá naše země? Nevzkvétá? Co tedy s tím? Nebojte se hájit promyšlený názor! ◀

kud by dnes někdo v některé zemi USA přišel s návrhem osamostatnění, určitě by neuspěl, protože výhody, které z jednoty plynou, jsou daleko větší než svoboda a samostatnost. A totéž se dá očekávat od EU.

Neočekávám proto, že se v Evropě hned všechno vyřeší, budou to kroky pomalé a dlouhodobé. Postupně bychom měli stále více cítit s osudy i těch, kterým se něco nepříjemného stalo i na druhém konci Evropy, protože za nějakou dobu se to může stát i nám a budeme očekávat podobnou solidaritu a pomoc od nich. Jsme přece lidé, a když nám má být líto některých vymřelých živočichů nebo přejetých žab nebo jiných zvířátek, o to více bychom si měli vážit mnohých zachráněných životů lidí.

NA EU NADÁVÁ KAŽDÝ

Málokde se mluví nebo píše o tom, co všechno se v rámci Evropské unie vybudovalo a jak se EU snaží investovat především tam, kde nejsou zrovna nejvhodnější podmínky pro rozvoj. A protože jsou lidé nevíšaví a ke svému okolí lhostejní, musíme i touto cestou

upozornit na to, aby si všímali různých tabulek, na kterých je napsáno, že to či ono bylo vybudováno za příspěví fondů EU nebo jiných nadnárodních.

Lidé v dnešní době hodně nadávají na Řecko, jaký tam byl, lidově řečeno, „bordel“ ve vyplácení mezd a důchodů. No jo, ale kdyby EU nakonec nepřinutila tento stát ekonomickými podmínkami k tomu, aby si tam už konečně udělali pořá-

dek, jaká síla by je k tomu přiměla a kdy?

A co se týká všeobecně evropské daňové politiky. Myslím, že se bude muset hodně sjednotit. Proč? Pokud si stěžujeme, že existují daňové ráje – a ony skutečně existují, protože v některých mini zemích není potřeba téměř žádných investic do infrastruktury, a proto jim stačí pár korun v jejich rozpočtu na financování svých úřední-

ků ve státní správě. Větší země s takovou hrstkou peněz nevystačí, a proto musí mít i vyšší daně, aby mohly financovat školství, zdravotnictví, výzkum a vývoj, obranu země apod. Malé země žijí především z cestovního ruchu, ale větší země tak rozmýšlet nemohou, proto musí i investovat.

EFEKT SAMOSTATNOSTI BUDE MINUSOVÝ

Pokud se evropské země nedohodnou na nějaké jednotné daňové politice, ale naopak si budou přetahovat firmy do svých zemí za účelem placení daní, i když tam samotné firmy nepodnikají, budou to úder pod pás vůči jiným zemím. Nepomůže to žádnému (jen krátkodobě některé zemi k mimořádným příjmům), ale celkový výsledný společenský efekt bude minusový.

Pokud budou všechny země jen samostatné, budou nuceny snižovat většinu daní v důsledku konkurence jiných zemí. To by vedlo k tomu, že by se stále více musely zadlužovat vůči bankám, a ty by stále více bohatly. Banky by si peníze přelévaly tak, aby zisky vykazovaly

v zemích s nejnižší daňovou sazbou, takže by se vlastně jednalo o daňové úniky společensky neprospěšné.

Teď jsem tak jednu třetinu čtenářů naštvál, protože si myslí, že píšu hlouposti. Nesouhlasí se mnou, protože příklady z Evropy ukazují cosi jiného. Ano v televizi slyšíme, že v mnohých zemích jsou tlaky na výstup z EU. Je to samozřejmě a přirozené, je to něco jako v manželství, že kdo je uvnitř, chce ven a myslí si, že to bude lepší. Pokud si nyní odmyslíme problém s migranty, kteří jsou důsledkem několika válečných konfliktů a po urovnání konfliktu se snad situace vyřeší

(alespoň v to doufám), tak základní problém, který v EU nastal, je přesídlování značné části obyvatelstva do jiných zemí.

ANGLIČANÉ DĚLAJÍ HLOUPOST

Lidé odcházejí za prací především do Anglie, protože se chtějí naučit anglicky, neboť to je světový jazyk, se kterým se domluví prakticky všude ve světě, a v dnešní době globalizace jste bez této znalosti společensky nezpůsobilý. A kde jinde se jazyk dobře naučí než v Anglii nebo Americe (Amerika je ale daleko). Z toho také vyplývá jasný důvod Brexitu. Těch Evropanů, kteří tam odešli ať už

trvale nebo dočasně je příliš. Angličanům to vadí a očekávají, že Brexit zlepší jejich životní situaci, podobně, jak to začíná prosazovat, ale tentokrát násilím, v USA prezident Trump.

Nekontrolovatelný přísun přistěhovalců určitě vede k tomu, že mnozí Angličané ztratili práci, a to hlavně ve službách, kde byli nahrazeni levnou pracovní silou z Evropy. Další nevýhodou se stalo to, že kvůli zvýšení poptávky po bydlení, se značně zvýšily sazby za nájemné. Na této činnosti vydělávají především ti, kteří mají co pronajímat a mohou tak žít ze spekulativních příjmů. Tak i v Anglii přibývá stále více spekulantů, a to na

úkor poctivě pracujících. Takový způsob života se nelíbí nikomu ani těm Angličanům, a chtějí to nějak řešit. A řešení vidí v určitém omezení přístupu na jejich území. Že dělají Angličané blbost, na to přijdou časem – vrátit se bude potom jednodušší, než z EU vystoupit. ◀

Jan Lunga

STŘÍZLIVĚ O LEVICOVÉ ESTETICE

Levicovou estetiku v meziválečném období, její podněty, východiska, vzestupy i kotrmelce, představila 2. března v Praze na semináři SPaS kunsthistorička Věra Beranová.

Připomněla známá jména levicové kultury a jejich osudy, jejich emotivní a intelektuální vnímání světového dění, politického, ekonomického, sociálního, kulturního a národního a jeho odraz v jejich umělecké tvorbě. Její vystoupení a následující diskuse načrtly problematiku vztahů umění, umělců a politiky, politiků, umělecké tvorby a propagandy či ideologie, závislost umělce na sponzorech a dárcích, jeho živobytí, emotivnost umělcových prožitků a výstupů, jakož i dobovost různých hodnocení.

Videozáznam semináře je zveřejněn na Youtube kanále AZ. Lektorka připravuje další seminář s tématem umělecké tvorby „zlatých šedesátých“.

(kru)

► Jan Werich

► Aktivisté Ne základnám a Alternativy zdola sbírali podpisy pod petici proti novele článku 43 Ústavy ČR i před Poslaneckou sněmovnou.

ČR MUSÍ ŘEŠIT BEZPEČNOST KOMPLEXNĚ, NEJEN MISE

Návrh novely čl. 43 Ústavy ČR, kterou by se přeneslo krátkodobé vysílání vojáků ČR a přijímání zahraničních vojáků v ČR z parlamentu na vládu, by dal vládě zneužitelnou pravomoc v nesmírně závažné, existenční záležitosti naší vlasti. Přitom zásadně neřeší bezpečnost naší země, protože ta je komplexní problematikou a žádá si komplexní přístupy, jimi se však současná vláda ani parlament nezabývají. Vyplynulo to z kulatého stolu bezpečnost-

ních odborníků, který uspořádala iniciativa Ne základnám 7. března v Praze.

POLOŽIT ŽIVOT ZA VLAST!

Bezpečnostní analytik, zpravodajec a někdejší chartista Jan Schneider se domnívá, že ústavu je třeba měnit v klidu, rozvážně, nikoli v napětí. Zdůraznil komplexnost bezpečnostní problematiky včetně vágní souvislosti bezpečnosti a vojenských výdajů, neboť je otázkou jejich efektivita.

Podobně další někdejší zpravodajský šéf Stanislav Novotný odmítá hrátky s ústavou a účelové změny dle přání ministerstva obrany a podtrhl důležitost kontroly exekutivy poslanci. Návrh označil – ve světle nečinnosti bezpečnostních složek vůči migrační vlně – za licoměrný. Doporučení NATO vydávat 2 % HDP na vojenské výdaje by dle něho bylo podporou válek v cizím zájmu.

Vojenský analytik Jaroslav Štefec analyzoval zdůvodnění návrhu a došel k závěru, že fakticky popírá Washingtonskou smlouvu NATO a novela by dala vládě bílým šekem poslat českou armádu kamkoli. Taktéž kritizoval požadavky na zvýšení zbrojení, komu by byly ku prospěchu, když tuzemský obranný průmysl je torzem někdejšího a vojenské výdaje vlastně vyvádějí naše finanční prostředky do zahraničí. Zpochybnil razantní zvýšení armádního rozpočtu, poněvadž by peníze byly „prozbrojeny“ kvůli neschopnosti AČR efektivně peníze absorbovat, investovat, využít k výcviku atd. Přitom, jak prohlásil, vlastně už nemáme armádu, neboť není

► U kulatého stolu k návrhu novely čl. 43 ústavy ČR zasedli Jaroslav Bašta, Stanislav Novotný, Marek Obrtel, Viktorie Hradská, Jan Schneider, Jiří Štefec a Miroslav Polreich

schopna plnit základní úlohy – obranu vlastního státu a uchování pořádku v případě nasazení v zahraničí. Z 25-tisícové AČR je prý skutečně bojeschopných jen asi 5000 vojáků, kteří mají k dispozici 6 (slovy šest) funkčních tanků, střeliva do houfnic na jeden bojový den, nejsou vycvičeny zálohy, není materiál pro případnou domobranu apod. Odhadl, že AČR by mohla dnes zhruba týden bránit jeden okres, nikoli však republiku.

V té souvislosti ovšem dodal, že průzkumy zjistily, že jen asi 29 % vojáků je ochotno položit za vlast život (z běžné populace 26 % lidí). Jak se s Novotným shodli, AČR (ale i armády dalších evropských členů NATO) jsou vlastně „rukavici pro ruku USA“ – mají za úkol udržovat vojenské objekty a zařízení v provozu, aby v případě konfliktu byly k dispozici vojákům USA, kteří by byli nejpočetnějšími jednotkami.

NEKVALITA ARMÁDY ČR

Někdejší velvyslanec v Rusku a na Ukrajině Jaroslav Bašta vidí v návrhu snahu zlegalizovat Armádu ČR jako expediční sbor v cizích službách. Konstatoval, že Evropa je obklíčena válečnými konflikty, postavil se proti vyřazení parlamentu z rozhodování o tak závažné věci a položil otázku, proč média o návrhu novely takřka neinformují a nepořádají veřejnou diskusi.

Bývalý diplomat a zpravodajec Miroslav Polreich připomněl závaznost článku 1. Washingtonské dohody o mírové politice a nezávaznost čl. 5. o vojenské pomoci a varoval před tím, být ve vleku (zájmů) jiného státu, jako se stalo kupř. na Balkáně.

Bývalá ředitelka zbrojařské RDP Group Viktorie Hradská, která kulatý stůl (na který však vládní zástupci nedorazili) moderovala, shrnula problém návrhu novely ústavy, když zdůraznila komplexitu bezpečnostní problematiky, nekvalitu AČR, mezinárodní rizika, ale i neujasněnost českých zájmů. ◀
(kru)

VZTAHY EU S ČÍNOU NEJSOU V NEJLEPŠÍM STAVU

► **Europoslanec die Linke Helmut Scholz, Jiří Málek ze Společnosti pro evropský dialog a Joanna Gwiazdecka z Nadace Rosy Luxemburgové na konferenci SPED a NRL o Evropské unii a Číně**

Čínská otázka – levicový pohled“ byl název konference, kterou v Praze 3. března v Evropském domě uspořádal SPED a Nadace Rosy Luxemburgové s europoslancem německé Linke Helmutem Scholzem a polskou zástupkyní Nadace Rosy Luxemburgové Janou Gwiazdeckou.

Europoslanec hodnotil vztahy EU s Čínou jako ne v nejlepším stavu, což dle něho nejlépe dokládají různá čísla. Označil ČLR za motor světové ekonomiky, poukázal na její vztah k tržní ekonomice, neoliberalismu a na její zodpovědnost za globální vztahy a posteskl si nad

chybnou, chabou či opožděnou aktivitou EU a evropských politických stran, jejímž výsledkem je tradiční lekce z konfrontace kultur. Odmítl konfrontaci a vyslovil se pro budování spolupráce, byť je samozřejmě nutné se vyrovnat s tím, že obě strany mají své zájmy. Je nutné se vyhnout obviňování a naopak se poznávat navzájem.

ODMÍTNUTÍ DVOURYCHLOSTNÍ EU

Dále upozornil na diskuse uvnitř Komunistické strany Číny, které nejsou tak mediálně známé a v nichž se debatuje o ekologii, sociálním zabezpečení, školství aj. procesech v Číně. Připomněl rozličné zkušenosti KS Číny, kolektivistické sny a krachy, urbanizaci země s velkými rozdíly mezi městy a venkovem, tradiční čínské myšlení, filosofii a hodnoty, jakož i současné vlivy neoliberalismu,

„amerického snu“ atd. Současnou KS Číny proto charakterizoval jako stranu z evropského pohledu nikoli komunistickou, nýbrž lidovou.

Konstatoval pomalé reakce GUE/NGL, Evropské levice, reprezentující v 52 europoslancích 14 evropských států s 90 levicovými stranami. Dle něho musí levice nacházet společná východiska, prostory spolupráce a společné postupy, přičemž se ale nemůže vracet do minulosti, jakkoli úspěšné, ale hledat nové modely. Odmítl

**PODLE SCHOLZE NENÍ
SOUČASNÁ KS ČÍNY
KOMUNISTICKÁ, ALE LIDOVÁ.**

dvourychlostní EU, neboť by se rozdíly zvětšovaly, přitom, jak vzpomněl, EU vznikala jako projekt solidarity. ◀
(kru)

PAROZ

ZÁJEM I NEDŮVĚRA

Kladnou odezvu, leč i nedůvěru k situaci, před níž jsme varovali, jsme zaznamenávali při pouliční propagaci hlasování o projektech 2. ročníku participativního rozpočtu na Praze 10 „Moje stopa“.

Tentokrát se na úřadu městské části sešlo sice více návrhů (přes 70), než v pionýrském ročníku (o pětinu méně), do hlasování jich ale postoupilo jen 21, kdežto loni 33, neboť zkoumání technické proveditelnosti jich na základě loňských zkušeností vyřadilo mnohem více. Do hlasování o rozdělení celkové částky pěti milionů korun se zapojilo nyní 4568 lidí (loni přes pět tisíc), kteří vybrali celkem pět návrhů v kategorii do půl milionu korun a čtyři do milionu. Nejvíce hlasů – 1589 – získalo pikniště v Malešickém lesíku (v kategorii malých projektů), kolonádu na břehu Botiče (velké projekty) preferovalo 1373 lidí. Dále uspěla síť pítek na celém území MČ, plocha pro seniory v Průběžné ul., renovace schodiště u zastávky Solidarita, cesta

k ZŠ Švehlova, fitnesspark Malešice, workoutové hřiště v Heroldových sadech a vyhlášení Jiráskovy aleje památným místem. Každý hlasující měl opět k dispozici čtyři kladné a dva záporné hlasy.

CHVÁLA A KRITIKA PAROZU

Při pouliční propagaci jsme opět zaznamenali pozitivní účinek informování rodičů prostřednictvím žáků základních škol, čehož jsme hned využili k podpoře dětského dohledu nad občanskými aktivitami rodičů. Opět jsme zaznamenávali kladné přijetí principu participativního rozpočtu jak lidmi, kteří jej dosud vůbec neznali, tak těmi, kteří už hlasovali nebo se zapojili již loni. Současně ale zazněly dvě skupiny výtek. Jedni kritizovali, že jde jen o pár milionů korun, které zastupitelé do parozu určili, vesměs to ale byla škarohlídská kritika, která šma-

hem odbývá všechnu politiku a všechny politiky háže do jednoho pytle kariéristů, korupčníků, podvodníků atp. Druhá skupina, naštěstí jen skupinka, poukázala na to, že z loňských návrhů není zrealizován ani jeden, takže paroz tito lidé označili za podfuk, kterým zastupitelé balamutí občany, když jim dávají pocit rozhodování, které však nedojde uskutečnění. Naštěstí se dalo protiargumentovat zbraslavským parozem, kde z loňských čtyř vybraných návrhů už byly všechny realizo-

Městská část Praha 10

vány (nájezdová rampa pro seniory, dvě autobusové zastávky a kresby na trafostanicích, plus navýšení rozpočtu parozu pro letošní 2. ročník). Došlo tudíž přesně k situaci, na níž jsme upozorňovali na základě starší zkušenosti z podobné komuni-

kace (a lá Zdravé město) mezi radnicí a obyvateli jedné pražské čtvrti. O to tristnější byly tyto rozhovory, že probíhaly právě na místě, kde má být realizován vítězný projekt z loňského ročníku – revitalizace okolí stanice metra Strašnická. Krom této kritiky zazněla ještě jedna připomínka, ovšem ze zcela jiného soudku: že by se občané měli na realizaci projektu osobně podílet, aby si ho vážili, aby poznali hodnotu takové akce, aby podíl na věcech veřejných se nezúžil jen na úkolování veřejné správy.

ZÁJEM ROSTE

Zájem o paroz roste a přibývají informace o městečkách a městských částech (Praha 5, Říčany), kde o něm uvažují a chystají pravidla. Participace občanů na řízení věcí veřejných je nepochybně správná, ale je zřejmé, že její nenabývá hned žádoucí kvality, ale že je to cesta, po níž musejí jít jak zastupitelé, úředníci, tak občané a zodpovědně a trpělivě opakovaně argumentovat a konat, aby se všichni přesvědčili, že to má význam pro všechny. ◀

Karel Růžička

EU NA ROZCESTÍ ČI SČESTÍ

Nastává soumrak letitých paradigmat, brexit posiluje úlohu Německa v EU, svět a Unie se militarizují nejen zbraněmi, ale i slovníkem a atmosférou politiky, média mainstreamu i mimo něj manipulují veřejnost – tyto a další myšlenky zaznívaly na periodické diskusi politologů (Oskar Krejčí, Alexander Tomský) a politiků a diplomatů (Miroslav Polreich, Cyril Svoboda a Jiří Šedivý), kterou pořádá publicista Milan Syruček v Evropském domě v Praze.

Ta 23. března možná byla na půdě ED poslední, neboť omezení pronajímatelů sálu blokuje rozvoj akce: v sálu se nesmí stát, takže počet účastníků je omezen na asi 65, a je-li přítomno více než 40 lidí, nemůže se podávat občerstvení. To mnozí přítomní pojali jako symbolický obraz současného stavu EU a začali uvažovat o přenesení budoucích debat jinam.

NE VOLNÝ, ALE FÉROVÝ TRH
Krejčí úvodem obhlédl celosvětovou situaci, kdy prezident

◀O změnách v Evropě a ve světě pozval Miroslav Syruček (třetí zleva) na debatu do Evropského domu Alexandra Tomského, Cyrila Svobodu, Oskara Krejčího, Jiřího Šedivého a Miroslava Polreicha

USA Donald Trump již nežádá ve světě trh volný, nýbrž férový, kdy sice roste význam mezinárodních organizací, leč klesá význam mezinárodního práva, kdy politikům s přežívajícími stereotypy selhávají generační paradigmatata a oni přitom nemají žádný „plán B“ apod. Nemá brexit za osudovou krizi pro Unii, hlavní geopolitickou osou EU byla vždy osa Berlín-Paříž, EU ale nyní podléhá – ač s výhradami užil tento termín – „germanizaci“ (kvůli ekonomické síle SRN a politické slabosti Francie, za zmíněnou osou následuje pět silnějších států a zbytek, vč. ČR, je periferií). Konstatoval v EU rozličné problémy a rozdílné názory, jediný formální souhlas se prý týká doporučení 2 % HDP na obranu a bezpečnost, což ale považuje za neúčelné, neboť Rusko jako soupeř vydává na zbrojení desetinu toho, co USA, a čtvrtinu toho, co ostatní země NATO, takže jde pouze o zájem vojen-

sko-politického komplexu a armádní byrokracie. Popřel, že by Evropa něco USA dlužila – angažovanost USA v Evropě byla vždy zájmem zámořské velmoci. Připomněl také pozici Číny, která razí heslo globalizace a inkluze. Politolog odmítl iluzi řešit politické problémy vojensko-technickými prostředky a zdůraznil význam komunikace, poznávání a především míru a mírové spolupráce.

KRIZE BUDOVATELSKÉHO PROJEKTU

Někdejší náčelník GŠ AČR Jiří Šedivý se zaměřil na užití 2 % HDP na vojenské výdaje a schopnost AČR investovat do výzbroje, logistiky, kasáren atd., protože se dosud snižovala její schopnost řešit krize. Konstatoval, že nevyřešeny jsou situace v Afghánistánu a Iráku, tvrdil, že „NATO není schopno reagovat na Putina“ a kladl otázku, zda je Turecko ještě spojencem. Upozornil na

◀ Bývalý diplomat a zpravodajec Miroslav Polreich, který se v minulosti během války ve Vietnamu přičinil o navázání komunikace a zlepšení vztahů mezi SSSR a USA a o podobné usiloval mezi velmocemi včetně EU i za války na Balkáně, a dodnes je hlasitým propagátorem mírové diplomacie, mohl spolu s řadou dalších posluchačů i takto reagovat na slova Cyrila Svobody či Jiřího Šedivého, kteří v debatě o změnách v Unii a ve světě jako o samozřejmosti hovořili o vojenské angažovanosti české armády ve válkách v zahraničí. Je to ale momentka ještě krátce před zahájením konference.

nipulovala $\frac{3}{4}$ obyvatel proti radaru USA v Brdech.

Tomský, jenž se označil za příznivce britského konzervatismu, rovněž vnímá krizi EU co by „budovatelského projektu“ a zlověstný čas, kdy krize ekonomická je menší než politická, kdy nadnárodní

organizace selhávají a nápravu/záchranu krokem zpět staří ideologové nepřipouští, což ale zase jen zvyšuje odpor.

V4 JAKO SLEPÁ CESTA

Polreich vidí změny kladné i záporné, ostatně i společnost je různorodá. Svět je neklidný nikoli z důvodů objektivních, ale subjektivních, z hlupství

elit a servility jejich okolí. Podpořil úlohu diplomacie, vyjednávání, poznávání, spolupráce a míru, protože „příští války by nešly okolo nás“.

Svoboda se domnívá, že Trump nechce být vůdcem celého svobodného světa, upřednostňuje USA a nechce nést zodpovědnost za euroatlantický prostor. Na brexit nahlíží exministr zahraničí jako na krok proti V. Británii a přisuzuje mu „zodpovědnost za germanizaci Unie“. Položil otázku, kam chce ČR patřit a v té souvislosti prohlásil V4 za slepou cestu. „EU musí sevřít řady“, podtrhl a varoval před posilováním národních států a rozvolňováním Unie. EU dle něho

nepotřebuje reformy, nýbrž leadership, třeba ji učinit lepší. Až prý tato krize, tento proces vyzvedne lídry, stejně jako teprve vzestup A. Hitlera vydupal osobnosti jako W. Churchill či Ch. de Gaulle. Vyslovil se pro hledání kompromisu s Rus-

kem, např. ve formě embarga na dovoz zbraní do Sýrie, a pro bezvízový styk s Tureckem, protože jinak

bude pokračovat vlna migrantů. Při vysvětlování legality zvolení Donalda Tuska šéfem ER zdůraznil nutnost vycházet při formování postojů z dokumentů, nikoli z novinových článků.◀

(kru)

růst zbrojení Číny (neuvedl, že její zbrojní výdaje jsou pětinou či šestinou výdajů USA), její výstavbu letadlových lodí a umělých ostrovů a vyvodil z toho, že „horkým bramborem“ není pro USA Evropa, ale Čína. Šedivý v diskusi mj. napadl iniciativu Ne základnám jako podpořovanou – aniž by uvedl zdroj – proruskou a vytkl ji, že zma-

POSLEDNÍ ŠANCE ZASTAVIT ÚMLUVU CETA!

Děkujeme všem, kteří podporovali kampaň Špatný vTTIP. V jakém stavu je obchodní úmluva CETA přezdívaná jako sestřička TTIP nyní? A je možné proti ní ještě něco dělat?

Vyjednávání TTIP je nyní naštěstí „na bodě mrazu“ a např. podle francouzského ministra obchodu už je TTIP definitivně mrtvá. Nově zvolený prezident USA Donald Trump se nechal již v minulosti několikrát slyšet, že je proti obchodním úmluvám a první den v úřadě stáhl USA z vyjednávání obdobné dohody TPP (Transpacifické partnerství). I když se k TTIP Trump zatím konkrétně nevyjádřil, sama evropská komisařka pro obchod v Evropské komisi Cecilia Malmströmová uvedla, že vyjednávání je na mrtvém bodě.

CETA V ČR DOPORUČENA K RATIFIKACI

15. února 2017 Evropský parlament schválil úmluvu o obchodu a investicích s Kanadou, známou pod zkratkou CETA. I přes protesty milionů Evropanů proti „Listině práv korporací“, jak se CETA též označuje, hlasovalo 408 europoslanců pro přijetí dohody, proti bylo 254.

Nyní musí CETA, jakožto smíšenou dohodu, ratifikovat všechny národní parlamenty, mezi nimi i ten český. V parlamentu v České republice

CETA prošla dne 23. 1. prvním čtením. 1. 2. ji doporučil Výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu k ratifikaci. Termín dalšího projednávání CETA na půdě Senátu/ Parlamentu ČR je zatím neznámý.

Projednávání CETA dalo impuls ke zformování

apelu malých podniků na české senátory a poslance. Výzvu malých a středních podniků za férový obchod iniciovala po vzoru evropských akcí malých a středních podniků úspěšná firma Biopekárna Zemanka. Pod Výzvou jsou mj. podepsáni Asoci-

ace českého tradičního obchodu, řetězec Sklizeno, kosmetický prodejce LUSH, Econe a mnozí další.

CO MŮŽETE UDĚLAT VY!

Napište českým poslancům a senátorům a požádejte je, aby hlasovali proti CETA. E-mailové adresy českých poslanců si můžete stáhnout na adrese:

<http://vlipus1listmanager1.com/trady/dtd?u=-c14b702f682827121c80153&id=6a24da2&e=2899572f>

Adresy senátorů jsou dostupné na stránce Naši Politici.cz. ◀

Tereza Libecajtová, Iuridicum Remedium, z. s.

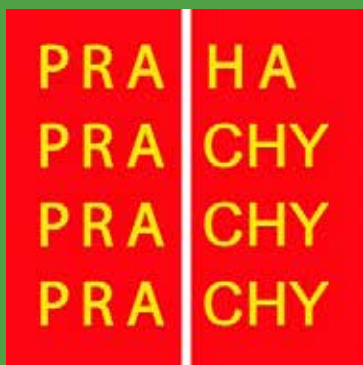
METROPOLITNÍ PLÁN PRAHY: OBČANÉ ŽÁDAJÍ AV O POMOC

Odborná i široká veřejnost sleduje se znepokojením uzavřenost přípravy nového územního plánu hl. m. Prahy a upozorňuje na metodické i věcné nedostatky v dosud zveřejněné dokumentaci. Akademie věd ČR může nabídnout jak platformu pro otevřená jednání, tak zapojení svých odborníků.

Komise pro životní prostředí AV ČR spolu se Společností pro trvale udržitelný život (STUŽ) uspořádaly ve středu 15. 3. 2017 již druhý seminář věnovaný přípravě nového územního plánu hl. m. Prahy, tzv. Metropolitního plánu Prahy (MPP). Semináře se zúčastnili mj. náměstkyně primátorky Petra Kolínská a ředitel odboru územního rozvoje pražského magistrátu Martin Čemus. Pozvání bohužel odmítli zaprac-

vatelé plánu z Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy.

V panelu vystoupil Karel Maier z Fakulty architektury ČVUT, který připomněl, že žádoucí „město krátkých vzdáleností“ by mělo být polycentrické, ale základní urbanistická koncepce MPP je koncentrická. Jaroslav Novák z Odboru ochrany

přírody a krajiny Magistrátu hl. m. Prahy (MHMP) poukázal na nedostatečný respekt k přírodní složce městského prostředí a legislativně problematickou (= slabou) ochranu rozsáhlých ploch stávající zeleně před možným zastavěním. Jarmila Kubíková představila přírodu Prahy jako výjimečně cenný fenomén evropského významu. ◀

OH LASY

(ad Zpravodaj únor 2017, text „Cirkulární demokracie“)

DOBRÝ DEN,

předně děkuji, kroužkování je dobrý způsob vygenerování vhodných kandidátů! A kromě toho vede k hlubšímu zamyšlení voliče.

Jinak si myslím, že je třeba tlačit na parlament a sněmovnu, aby legislativně připravily možnost volby nestraničského prezidenta. Je to projevem svobody a vítězství jednoho z kandidátů bude cennější.

Zvládnout se to jistě dá, již čtyři roky se ví o přímé volbě a mnohé účelové zákony byly přijaty bleskově.

Celkově se zdá, že i díky Vám se pomalu vše posouvá dopředu, ale je třeba zvolit kvalitní lidi, aby převážila efektivita a nedocházelo k absurditám.

Přeji Vám i nám všem rychlejší zkvalitnění a zkulturnění české politiky, neboť malá ČR v porovnání s ostatními státy nemá žádné problémy, jen ty, které si sama prostřednictvím své politické reprezentace vytváří.

S pozdravem M.Frymlová

DOBRÝ DEN,

Zpravodaj je skvělý a myslím, že jeden z nejlepších v poslední době. Poskytnuté informace v něm relevantní a užitečné.

Díky,

Petr Tuček

Zpravodaj AZ
(březen 2017)

Odpovědný
redaktor
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

Korektury
Suzana Exnerová

Do tohoto čísla
přispěli:

Terezie Daňková, Jan Lunga, Kateřina Vojtíšková, Karel Růžička, Libuše Staňková, Ilona Švihlíková, Zbyněk Fiala, Tereza Libecajtová

Zdroj fotografií
www.freeimages.com

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz